

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 443/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z 19 kwietnia 2022 roku – sygn. akt II K 365/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>obrazy przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 424 § 1 pkt 1 w zw. z art. 410 k.p.k. przez nieprecyzyjne wskazanie jakie konkretnie dowody niosobowe posłużyły sądowi do ustalenia faktów, a jakie dowody niosobowe nie miały w ocenie sądu znaczenia dla</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>ustalenia faktów, bądź kwestii odpowiedzialności oskarżonego, co uniemożliwia prześledzenie toku rozumowania sądu I instancji i przeprowadzenie kontroli instancyjnej.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Uzasadnienie zaskarżonego wyroku jest rzeczywiście dość lakoniczne, jednakże z pewnością nie uniemożliwia kontroli instancyjnej. Pamiętać należy, że przedmiotem zaskarżenia jest wyrok wydany przez Sąd I instancji, natomiast uzasadnienie tegoż wyroku jest dokumentem, który powstaje już po wydaniu wyroku. Tak więc z samej natury rzeczy ewentualne mankamenty uzasadnienia wyroku, nie mogą rzutować na zasadność samego wyroku i na treść tegoż rozstrzygnięcia, a</p>				

<p>tym samym nie mogą stanowić podstawy odwoławczej z art. 438 pkt 2 k.p.k. Ponadto aktualnie obowiązujące przepisy regulujące procedurę odwoławczą, nie pozwalają na uchylenie wyroku z powodu wad jego uzasadnienia (art. 455a k.p.k. i art. 437 § 2 k.p.k.).</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego zwrotu kosztów obrony za instancję odwoławczą, ewentualnie - w razie nieuwzględnienia ww. zarzutu i podzielenie pozostałych zarzutów - o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego i zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kosztów obrony według norm</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

przepisanych za obie instancje.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wyżej omówiony zarzut nie był zasadny, a zatem nie mógł spowodować zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu. Nie zostały także spełnione warunki wskazane w art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. zezwalające na uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W szczególności skarżący nie wykazał, że w sprawie doszło do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, bądź też koniecznym jest przeprowadzenie na nowo całego przewodu sądowego. Natomiast zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego jakichkolwiek pieniędzy, w sytuacji		

<p>gdy nie zachodzą podstawy z art. 632 pkt 2 k.p.k., nie jest dopuszczalne.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>obraży przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 410 w zw. z art. 7 k.p.k. przez pominięcie przy ocenie dowodów dokumentów złożonych w toku postępowania przez obrońcę dotyczących postępowania sądowego, które toczyło się przed Sądem Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim pod sygn. akt: I C 1138/20 i Sądem Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim pod sygn. akt: II Ca 23/22 - pozwu z załącznikami, uzupełniania braków formalnych z 14 lipca 2020 r., pisma powódki z 5 lutego 2021 r. z załącznikami, pisma powódki z 14 maja 2021 r., wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z 13 lipca 2021 r., wydruków orzeczeń dotyczących postępowań z powództwa pokrzywdzonej, wydruku z Portalu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>Informacyjnego Sądów Powszechnych dotyczącego sprawy o sygn. akt: II Ca 23/22, uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z 13 lipca 2021 r., wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z 28 marca 2022 r., sygn. akt: II Ca 23/22 - co skutkowało nieustaleniem, że oskarżony nie działał z zamiarem bezpośrednim kierunkowym i w konsekwencji błędnym przyjęciem, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Apelacja nie wykazała w skuteczny sposób, aby rozumowanie Sądu Rejonowego przy ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów było wadliwe, bądź nielogiczne. Zarzuty przedstawione w apelacji, w tym także i ten tu</p>				

omawiany, mają
charakter
polemiczny i
opierają się
wyłącznie na
subiektywnej i
wybiórczej ocenie
zebranych w sprawie
dowodów.

Skarżący podnosząc
w apelacji, że w toku
przedmiotowego
postępowania
karnego nie zostały
ujawnione żadne
dowody wskazujące
na winę
oskarżonego, i
akcentując
okoliczność
nieprzyznawania się
do winy, nie
dostrzega, lub nie
chce dostrzec, iż
przewód sądowy
dostarczył
wystarczających
dowodów sprawstwa
oskarżonego, co do
przypisanego mu
przestępstwa.

Nie jest przecież
kwestionowanym (a
nawet sam
oskarżony tego nie
neguje), że
oskarżony w chwili
zaciągania pożyczki
w firmie (...) S.A.
posiadał już
wiele zobowiązań
finansowych,
wynikających z
zaciągniętych
kredytów
bankowych, na
kwotę ponad 150
tysięcy złotych, co

świadomie zataił przed firmą udzielającą mu pożyczki. Już samo takie zachowanie wyczerpuje znamiona oszustwa finansowego, stypizowanego w art. 297 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy trafnie podzielił również tezę aktu oskarżenia, iż zachowanie oskarżonego wyczerpało także znamiona art. 286 § 1 k.k. Pokrzywdzona firma udzielająca pożyczki została przecież wprowadzona w błąd przez oskarżonego, co do jego zdolności kredytowej i udzieliła mu pożyczki, której – znając rzeczywisty poziom zadłużenia oskarżonego – nie udzieliłaby mu. Jednocześnie oskarżony uiścił jedynie trzy raty, po czym zaprzestał spłaty zadłużenia, co również w przekonaniu sądu odwoławczego, świadczy o jego zamiarze zaciągnięcia kolejnej pożyczki, co do której zdawał sobie sprawę, że wobec ogromu już istniejącego

zadłużenia i
niewielkich
osiąganych
dochodów – nie
ma szans na jej
spłaceniu.

Skarżący natomiast
stara się „zaciemnić”
obraz sprawy,
powołując się na
sprawy cywilne,
jakie pokrzywdzona
firma wytoczyła
oskarżonemu i
wyciągając z nich
nieadekwatne
wnioski. Przecież to,
że firma (...) S.A.
nie uzyskała w
postępowaniu
sądowym całości
kwoty, której
dochodziła, nie może
w żaden sposób
zmienić istoty
rzeczy, że oskarżony
uzyskał pożyczkę,
wprowadzając ten
podmiot w błąd, co
do posiadanego już
znacznego
zadłużenia w
bankach, a
następnie po
zapłaceniu kilku rat,
zaprzestał dalszej
spłaty
przedmiotowej
pożyczki. Rezultat
spraw cywilnych
nie ma – wbrew
twierdzeniom
obrony – żadnego
wpływu, ani na
stronę
przedmiotową, ani
podmiotową
zaistniałego czynu.

Wniosek			
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego zwrotu kosztów obrony za instancję odwoławczą, ewentualnie - w razie nieuwzględnienia ww. zarzutu i podzielenie pozostałych zarzutów - o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego i zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kosztów obrony według norm przepisanych za obie instancje.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wyżej omówiony zarzut nie był zasadny, a zatem nie mógł spowodować zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie</p>			

<p>oskarżonego od zarzucanego mu czynu. Nie zostały także spełnione warunki wskazane w art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. zezwalające na uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W szczególności skarżący nie wykazał, że w sprawie doszło do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, bądź też koniecznym jest przeprowadzenie na nowo całego przewodu sądowego. Natomiast zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego jakichkolwiek pieniędzy, w sytuacji gdy nie zachodzą podstawy z art. 632 pkt 2 k.p.k., nie jest dopuszczalne.</p>				
<p>3.3.</p>	<p>obraży przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. przez odmówienie wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której nie przyznał się do popełnienia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>zarzucanego mu czynu w sytuacji, gdy wyjaśnienia te były spójne, logiczne i konsekwentne, a nadto pozostawały w części zgodne z zeznaniami świadka L. W. i zgromadzonymi dokumentami, co doprowadziło do błędnego nieustalenia, że oskarżony nie działał z zamiarem bezpośrednim kierunkowym i w konsekwencji skutkowało błędnym ustaleniem, że oskarżony dopuścił się popełnienia przypisanego mu czynu.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd meriti nie przekroczył w żaden sposób dyspozycji art. 7 k.p.k. Ocena wartości zebranych w sprawie dowodów, w tym wyjaśnień oskarżonego, została dokonana przez Sąd I instancji prawidłowo, we wzajemnym ich kontekście, zgodnie z wiedzą i</p>				

doświadczeniem
życiowym.

Także i zdaniem
Sądu odwoławczego
ujawnione w sprawie
okoliczności
świadczą o tym,
że oskarżony swoim
zachowaniem
wyczerpał znamiona
nie tylko art. 297 §
1 k.k. ale także i art.
286 § 1 k.k. Pamiętać
przy tym należy,
że kwestię istnienia,
bądź nieistnienia w
świadomości
oskarżonego
zamiaru
niewykonania
zaciągniętego
zobowiązania i
osiągnięcia w ten
sposób korzyści
majątkowej, można
zweryfikować,
podobnie jak w
większości tego
rodzaju spraw, w
oparciu o ocenę
faktów
zewnętrznych. Sąd
nie może tu
poprzestać
wyłącznie na
wyjaśnieniach
oskarżonego, w
którego oczywistym
interesie jest
twierdzenie, że nie
chciał nikogo
oszukiwać i rzetelnie
spłacić zaciągniętą
pożyczkę. Sąd meriti
nie popełnił żadnego
błędu nie dając
wiary oskarżonemu,
że miał on
zamiar wykonania

zaciągniętego
zobowiązania.
Przecież oskarżony
zdawał sobie sprawę,
jak wysokie
zadłużenie posiada
w innych bankach
i jaką kwotę
dysponuje – przy
swoich niewielkich
dochodach – dla
obsługi całości
zadłużenia. W jego
sytuacji zasadnym
byłoby, być może,
zaciągnięcie kredytu
konsolidacyjnego,
który pozwoliłby mu
wyjść ze „spirali
zadłużenia”, a nie
branie kolejnej
pożyczki
komercyjnej, z
wysokim
oprocentowaniem.
Oskarżony
stwierdził, że po
zapłaceniu kilku rat
pożyczki, nie był
dalej w stanie
ją spłacać. Ale
przecież jego trudna
sytuacja, związana z
olbrzymim
zadłużeniem,
istniała już w
chwili zaciągania
przedmiotowej
pożyczki. Nie
wykazał on, aby
doszło tu do jakiegoś
nadzwyczajnego
wydarzenia, które
uniemożliwiło mu
wywiązanie się ze
spłaty rat
przedmiotowej
pożyczki, a którego
to nie mógł
przewidzieć w chwili

<p>jej zaciągania. Słusznie zatem spłatę trzech rat (nawet przyjmując wyliczenia obrony, że uiszczona kwota odpowiadała 5 ratom) przy całościowej ilości 36 rat, należało uznać jako pewnego rodzaju taktyczny wybieg, mający upozorować chęć wywiązania się oskarżonego z zobowiązania i uniknięcia w ten sposób odpowiedzialności karnej.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego zwrotu kosztów obrony za instancję odwoławczą, ewentualnie - w razie nieuwzględnienia ww. zarzutu i podzielenie pozostałych zarzutów - o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego i zasądzenie od Skarbu Państwa na</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>rzecz oskarżonego kosztów obrony według norm przepisanych za obie instancje.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wyżej omówiony zarzut nie był zasadny, a zatem nie mógł spowodować zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu. Nie zostały także spełnione warunki wskazane w art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. zezwalające na uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W szczególności skarżący nie wykazał, że w sprawie doszło do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, bądź też koniecznym jest przeprowadzenie na nowo całego przewodu sądowego. Natomiast zasądzenie od Skarbu Państwa na</p>			

<p>rzecz oskarżonego jakichkolwiek pieniędzy, w sytuacji gdy nie zachodzą podstawy z art. 632 pkt 2 k.p.k., nie jest dopuszczalne.</p>				
<p>3.4.</p>	<p>zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, polegający na nieustaleniu, że pokrzywdzony wiedział o innych zobowiązaniach oskarżonego w dacie zawarcia z nim umowy pożyczki mimo, że okoliczność ta wynikała z uznanych za wiarygodne zeznań świadek L. W..</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Tu również nie można się zgodzić ze skarżącym.</p> <p>Po pierwsze, brak jest w aktach sprawy dowodu, że pokrzywdzona firma, udzielająca oskarżonemu pożyczki, wiedziała o jego olbrzymim zadłużeniu wobec banków. Z powoływanych przez obronę zeznań</p>				

świadka L. W. wynika, iż ta wiedziała jedynie o tym, że oskarżony „brał już u nas pożyczkę”. Jest to przecież zupełnie coś innego, niż wiedza o zaciągniętych przez oskarżonego i niespłaconych wobec innych banków zobowiązaniach.

Po drugie, trudno uznać za logiczne, że pokrzywdzona firma udzieliłaby oskarżonemu pożyczki, wiedząc jaka jest – w świetle posiadania dużego zadłużenia – jego rzeczywista zdolność kredytowa.

Po trzecie ewentualne zaniechanie pokrzywdzonego, który mógł bardziej wnikliwie sprawdzić rzeczywistą sytuację finansową oskarżonego, nie może mieć żadnego wpływu na prawno – karną ocenę zachowania oskarżonego. Wprowadził on przecież w błąd udzielającego mu pożyczkę i pożyczki tej nie spłacił, osiągając korzyść majątkową, a pokrzywdzony

poniósł z tego tytułu szkodę.			
Wniosek			
o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego zwrotu kosztów obrony za instancję odwoławczą, ewentualnie - w razie nieuwzględnienia ww. zarzutu i podzielenie pozostałych zarzutów - o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego i zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kosztów obrony według norm przepisanych za obie instancje.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wyżej omówiony zarzut nie był zasadny, a zatem nie mógł spowodować zmiany zaskarżonego			

wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu. Nie zostały także spełnione warunki wskazane w art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. zezwalające na uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W szczególności skarżący nie wykazał, że w sprawie doszło do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, bądź też koniecznym jest przeprowadzenie na nowo całego przewodu sądowego. Natomiast zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego jakichkolwiek pieniędzy, w sytuacji gdy nie zachodzą podstawy z art. 632 pkt 2 k.p.k., nie jest dopuszczalne.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

4.1.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość zaskarżonego wyroku.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
W świetle powyższych rozważań, stwierdzić należy, iż Sąd odwoławczy nie dopatrył się w przedmiotowej sprawie naruszenia przepisów postępowania, jak również błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, które miałyby wpływ na jego treść. Sąd Rejonowy dokonał też prawidłowej subsumpcji	

ustalonego stanu faktycznego, pod właściwy przepis ustawy karnej, trafnie uznając, iż oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem dyspozycję przepisu z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 §1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. Tym samym brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w kierunku wnioskowanym przez obronę.

Dodać też należy, że wymierzona oskarżonemu kara jest współmierna do stopnia winy, społecznej szkodliwości popełnionego czynu i jako adekwatna do ujawnionych okoliczności przedmiotowo-podmiotowych niniejszej sprawy, a jako taka spełnia w sposób właściwy cel zapobiegawczy i wychowawczy, jak również cele kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do jej dalszego łagodzenia.

1.8. **Zmiana wyroku sądu**

pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem			

szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		
2	O kosztach postępowania odwoławczego, Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o treść art. 636 § 1 k.p.k. i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach karnych (tekst. jedn.: Dz. U		

	Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późn. zm.).	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------